Utgiven av Boföreningen Vildsvinet

KULTINGEN

Oktober 2025

nr 128

Innehåll

Välkommen.....3
Sommarens rensdagar.....4
Ogräsbekämpning.....5
Gräsjklippargruppen.....6
Städdag 1.....7
Styrelsenytt.....8
Komposthantering.....8
Hemberedskap.....9
Sensommarpub.....10
Trapphusmiddag + Sonjafirning.....10
Midsommarafton.....11
En kväll i juni.....11
Återbesökare.....12
Surströmming.....12
Konstreportageresa.....13
Intervju med Hillevi.....14
Volontärresa.....14
Kreativa träffar.....15
Barn- och ungdomgruppen.....15
Boföreningsinformation.....16

Redaktion: Elisabeth Eriksson, Malin Green och Björn Sandberg.
Omslagsfoto: Åse Christensen

Välkommen!

Foto: Björn Sandberg

Foto: Åse Christensen

Den här sommaren bjöd på överraskning med otrolig värme, ja hetta vissa dagar. Några av oss tyckte att det var för varmt och drog oss in i skuggan under träden, att stoppa fötterna i bäcken kändes också svalkande, eller in i lägenheten. Vi fick en liten upplevelse av hur det kunde vara i södra Europa. Trädgården har dock klarat sig bra. Den är till och med prunkande. Grönsaker, örter, fruktträd har växt otroligt i år. Fruktträden dignar av frukt. I trädgården har har det varit fågelflockar, framför allt björktrastar som kalasat på körsbär och klarbär. De har suttit i träden ivrigt kraxande och skorrande. De har varit roliga att lyssna på.

Förutom de tre obligatoriska ogräsrensningstimmarna har vi i kollektivet inte haft några gemensamma aktiviteter under sommaren. Däremot har många av oss kollektivboende suttit i trädgården med familj och vänner med mat och dryck och njutit av de ljusa varma sommarkvällarna. Vi hälsat på varandra, ibland slagit vi oss ner för en pratstund innan vi gått vidare. Så det har skett spontana möten då och då.

När vi satt och planerade för detta nummer uti i trädgården, kom två personer förbi i trädgården. De gick och tittade sig omkring på träden och gården ivrigt pratande och gestikulerande. Det visade sig när vi pratade med dem, att de hade bott här förut och ville återuppleva den känslan. Vi gjorde en spontanintervju med dem som finns längre fram i denna tidning.

Vi är lyckligt lottade som har den här trädgården. Att den faktiskt är så fin, beror på de hyresgäster som bott här före oss. Vi åtnjuter frukten av deras gemensamma arbete. På sätt och vis kan man säga att det är ett arv som vi fått förtroendet att förvalta. Trädgården kommer att finns kvar för oss och framtida hyresgäster då vi tillsammans tar vårt ansvar och gör vårt jobb, rensar ogräs på de tre ogrästimmarna och deltar på städ/ skötseldagar. Vill vi ha det vackert omkring oss, får vi jobba för det. Höjda utgifter eller hyror eftersträvar väl ingen?

Elisabeth Eriksson

Vill du hålla dig uppdaterad kring vad som gäller och händer i huset?
Gå in på vår hemsida: ***www.vildsvinet.com***
Saknar du inloggning? Skicka ett mail till
webbredaktionen@vildsvinet.com
så får du en ny personlig inloggning.

Vildsvinet
finns på Facebook!
Ett behändigt sätt att nå sina grannar på, om man vill hojta till om något.

Sommarens rensdagar

Foto: Malin Green

Under årens lopp har Öbo vid flera tillfällen haft synpunkter på att våra grusgångar har varit fulla med ogräs. Styrelsen har tjatat på trapphusen om att göra sin del av rensningen, men resultatet har varit ungefär som gräsklippningen: ojämnt och orättvist, där några lagt ned mycket arbete på rensning och andra inget alls.

Sedan några år har vi istället gemensamma rensdagar, där alla vuxna ska gå ut och rensa en timme. Tanken är att hela gården blir fin samtidigt, att det är psykologiskt lättare att jobba när man gör det tillsammans och snabbt ser resultat. Ofta bjuds man sen på mat, men det är en bonus. Den här sommaren har vi haft tre rensdagar: en i juni, en i augusti och en i september. Det är alltså meningen att alla vuxna ska rensa dessa dagar, eller en timme i anslutning till dessa dagar.

På sommarens första två rensdagar var det ovanligt dålig uppslutning. Ragnar surnade till och skrev ett klargörande informationsblad som lades i samtliga brevinkast. Som av en händelse finns den även återgiven på motstående sida. I september var vi minst ett 40-tal grannar ute och rensade – samt några som rensade dagarna innan. Så fort det gick att få det fint när vi var många! Så trevligt det var att snacka om väder och vind och bebisar! Så gott det var med hamburgare i solen på terrassen!

Vår gård och vårt hus är allas vårt ansvar, och alla måste dra sitt strå till stacken om det ska fungera!

Malin Green

Ogräsbekämpning av grusgångar - eller låt det bli gräsmatta?

Så bra vi har skött våra grusgångar under åren!

Ni vet ju, att varje trappuppgång har ett obligatorium att sköta var sin del av gårdarna, vilket inkluderar att se till att ogräs hålls borta. Det går ju inte att ursäkta sig med ”det visste jag inte”. Det finns utmärkta kartor i varje trappuppgång hur ansvaret fördelas.

Varför det ska vi rensa? Låt växtligheten frodas. Det gör väl inget om grusgångarna blir till stigar eller grusplanen blir till gräsmatta, menar vissa. En åsikt som jag menar grundar sig i viss spontan naivitet. En trolig anledning till åsikten är nog bland annat att det känns besvärligt att rensa ogräs.

Tänk dig själv att alla, cirka 80 vuxna, skulle gå ut en timme vid ogräsrensningarna och rensa. Vilket resultat det skulle bli! Om verkligen alla medlemmar skulle vara med och rensa och alla i varje trapphus skulle sköta sin ansvarsdel skulle besväret inte vara särskilt stort.

Det är här som åsikten ”låt det växa” eller ”låt grusplanen bli gräsmatta” kommer in. Några menar till och med att det är mera rätt ur ekologisk synvinkel och miljömässig synvinkel att låta ogräset växa.

- Men, kan vi inte bara hälla ut Round up, eller ogräsättika eller så? säger någon.
Ja, det får väl också debatteras, men hitintills vill vi ju hålla vårt område så rent som möjligt från gifter och föroreningar. Och enligt föreningens stadgar ska vi vara så miljövänliga som möjligt. Sedan kan man ju alltid debattera hur.

Den här sommaren som har passerat har få deltagit vid de vid gemensamma ogräsrensningarna. Jag och Heino har idogt varit ute och rensat extra mycket utöver det. Men att vara två personer som rensar idogt är ändå övermäktigt för två personer om hela grusområdet skall hållas fritt från ogräs. Speciellt denna sommar då växtligheten har varit extra frodig och då få har ställt upp på de få gemensamma tiderna.

Så hur gör vi?

Jag anser att det verkligen är dags att ta upp denna fråga på allvar. Det är inte rätt att det i ett kollektiv som vårt ska vara två äldre gentlemän och få som försöker hålla efter ogräset.

Frågan måste nu debatteras ordentligt.

Boföreningen måste besluta antingen att:
- Ogräset får växa på grusgångar och grusplan och se vad det leder till.
(ja, vad leder det till? Vad tror du att fastighetsägaren anser till exempel? Eller blir lekområden godkända enligt EU-lag då?) Beslut om detta måste i så fall tas på en årsstämma.

Eller att:
- Besluta att det blir konsekvenser, i form av böter, avgifter, ökad hyra, varning eller andra konsekvenser om man inte sköter sitt område ordentligt eller ställer upp på de få timmar när vi har ogräsrensning. Beslut om detta måste också tas på en föreningsstämma.

Antingen beslutar man, i demokratisk ordning, det ena eller det andra. Oavsett beslut måste verkligen alla följa det beslut som föreningen kommer fram till.

Och denna fråga får inte skjutas upp på grund av frågans svårighet eller av annan ursäkt. Undertecknad är faktiskt trött på reaktionen ” å, vad fint du gör det” eller ”vad duktig du är” och sedan går man förbi och tänker inte att hen måste också göra sin del.

2025-08-26 Ragnar Malmquist

Foto: Malin Green

Gräsklippargruppen

Foto: Malin Green

Vi som bor i kollektivhuset ansvarar för att våra gräsmattor ser prydliga och välskötta ut. I alla år har trapphusen ansvarat för varsin bit gräsmatta, men i år har vi provat ett nytt grepp, en gräsklippargrupp. Heino, Ragnar, Pernilla A, Markus O och Bosse sköter allt klippande – utom de uteplatser som hör till enskilda lägenheter.

Jag träffade Bosse för att fråga hur sommaren har varit. Först visade han mig hur gräsklipparen förvaras, ordentligt låst och med ordning och reda på alla batterier.

-Den nya gräsklipparen är robustare och bättre än den gamla, men den är också dyrare. Det är bra att vi är några få som klipper, för vi lär oss hur den fungerar, och då håller den bättre, säger Bosse.

Bosse tycker att hela upplägget fungerar bra, framför allt för att det ju blir mycket snyggare när alla gräsytor klipps regelbundet. Han ser inga större problem med att vara med i gräsklippargruppen, utom att han blir lite låst på sommaren. Som kompensation för sin klippinsats, är Bosse befriad från trapphusstädningen i trapphus 18. Jag frågar honom om han vill fortsätta vara med i klippgruppen.

-Ja, i alla fall nästa år. Sen får vi se, svarar han och ställer tillbaka gräsklipparen i förrådet.

Den här sommaren har kullarna på gården lämnats oklippta, för den biologiska mångfaldens skull. Härligt, hälsar vår katt Selma, som gärna smyger i det höga gräset!

Malin Green

Höstens första städdag

Foto: Malin Green

Höstens första städdag var sommarvarm och regnfri. Många grannar deltog, och mycket blev därför gjort. På lilla innergården bröt man upp gatustenen från kastanjeträdets rötter. Andra rensade bäcken, gjorde fint på gården, städade gästrum och tvättade fönster.

Det har varit svårt att hitta matlagare till städdagarna, men den här gången testades ett nytt system. Att planera och handla all mat lyftes ut som en egen uppgift, och matlagningen delades in i tre perioder, som överlappade varandra när det var som mest arbetsintensivt.

Malin Green

Boföreningen Vildsvinet

Styrelsenytt oktober 2025

Efter en lång och varm sensommar har nu hösten smugit sig fram med såväl mörka kvällar som kyligare luft. I trädens bladverk tar växtlighetens farväl för i år med ett färgsprakande avskedsfyrverkeri. Dessförinnan har vi fått njuta av en god skörd av både bär och frukter från vår fina gård. Passa på att ta en sväng på gården och se efter om ditt trapphus behöver göra en sista insats mot ogräset innan marken fryser till.

Husmöte

Den 7 september gästades kollektivhuset av Civilförsvarsförbundet som kom och pratade om hemberedskap i vår matsal. Från huset deltog 16 personer. Uppsnappat från mötets diskussioner var bland annat att vi har det väldigt bra här i vårt kollektivhus – inte minst utifrån ett hemberedskapsperspektiv.

Hjärtstartare

Äntligen! Nu är den här, vår hjärtstartare. Den sitter på väggen alldeles utanför matsalen. En utbildning i hjärt-lungräddning (HLR) kommer att genomföras senare i år för de som är intresserade. Håll utkik på anslagstavlan i din trappuppgång.

...och ännu ett husmöte

Just nu planerar styrelsen ännu ett husmöte, så lägg in den 16 november i din kalender. Mer information kommer senare, men vi kommer bland annat prata mer om samverkan och gemenskap i kollektivet.

Boföreningen styrelse
gm Paula Thuring, ordförande
och Elisabeth Karlsson, sekreterare

Angående vår trädgårdskompost

Eftersom flera grannar har frågat vad som ska läggas i dom olika kompostbingarna så kommer här några förklaringar som förhoppningsvis gör allt tydligt!

Obs skyltarna flyttas då och då när en binge är ”färdig” så kolla allltid vad det står på respektive skylt. Endast den längst till vänster är alltid samma, den är bara för kvistar och grenar.

Om något fortfarande är oklart så fråga gärna oss i Trädgårdsgruppen, så får vi bli bättre på att informera tydligt.

Och visst är det en härlig känsla av kretslopp att hämta vår egen färdiga jord och lägga ut på nytt!

Åse Christensen

Foto: Åse Christensen

Aktiv kompost är den vi använder för tillfället, det är här vi lägger mjukt trädgårdsavfall, oätlig frukt m.m. och även det som rensas ut från hönshuset.

Vilande kompost ligger endast och vilar, för att förhoppningsvis bli fin jord till nästa säsong och inget ska därför läggas här.

Färdig kompost: Här ligger (mer eller mindre) färdig jord, bara att ta!

Husmöte om hemberedskap

Till höstens första husmöte hade styrelsen bjudit in Joakim Söder, informatör på civilförsvarsförbundet. Han berättade för oss om hur vi kan förbereda sig för en krissituation. Eftersom jag inte kunde vara med, bad jag min man Johan sammanfatta informationen.

Att vi lever i en osäker värld är nog alla medvetna om. Klimatförändringar ökar risken för extrema väderhändelser, matbrist och krig om krympande resurser. Sabotage av elsystem och styrningssystem kan orsaka störningar på elnät, internet, betalningssystem och vatten- och värmeförsörjning.

Vid en kris behöver vi, under en kortare eller längre tid, klara att tillgodose våra grundläggande behov på egen hand. Vi behöver kunna få tag på vatten även när inget kommer från kranen. Ha plastdunkar hemma! Vi måste kunna hålla värmen även utan uppvärmning av huset. Joakim Söder lyfte fram att vi har en kamin i gillestugan. Vi behöver äta även när det inte går att köpa mat i affärerna – konserver och trangiakök är bra att ha. När internet och tv ligger nere behöver vi ändå information från myndigheterna. En vevradio fungerar bra, och med flera modeller kan man även ladda batterier. Slutligen behöver vi även i kriser sova för att kunna fatta kloka beslut. Skyddsrummet i huset ger en viss trygghet vid en krigssituation.

Att vi bor i ett kollektivhus är gynnsamt vid en krissituation, poängterade Joakim. Vi grannar kan be varandra om hjälp, och vi vet vilka kompetenser som finns i huset. Men det gäller att alla försöker bidra i möjligaste mån, så inte alla förlitar sig på att ”någon annan” nog har ett trangiakök eller vattendunkar, eller förväntar sig att ”någon annan” ska försörja alla ens släktingar med mat och vatten. Men tillsammans är starkare än ensam vid en kris, och alla kan bidra på olika sätt!

Johan Bursell
genom Malin Green

Foto: Björn Sandberg

Visste du att Kultingen även finns digitalt? Gå in på vår hemsida och se om du hittar den där. Adress till hemsidan och hur du får ett lösenord kan du se på sidan 3.

Sensommarpub

Foto: Elisabeth Eriksson

I den sköna sensommarkvällen passade jag på att gå ner i köket i förväg, eftersom jag visste att Dragomir och Ragnar höll på med att göra ”ett litet tilltugg” till kvällen. Dragomirs definition av ”litet” stämmer inte överens med mitt ”litet”, det visste jag av erfarenhet sen tidigare, så jag var nyfiken. Jodå, Dragomir arbetade för fullt i köket, precis som jag trodde, men med många olika små. Se bilderna.

Den här kvällen avnjöt vi pubgäster ” ett litet tilltugg” med stor matglädje. Den här kvällen var vi bara ett tjugotal. Tips till er som sällan deltar eller inte alls, kom ändå även om det kallas för ”pub”. Det är en härlig stämning på pubkvällarna och ofta kläcks det idéer på aktiviteter eller lösningar på problem som dyker upp här i kollektivet. Kom och lär känna dina grannar om du inte redan gör det eller kom ändå.

Den här gången har jag dessutom tagit foton av händer i arbete efter inspiration av Elisabeth Ohlssons foton av åldriga händer i vila.

Elisabeth Eriksson

Trapphusmiddag med Sonja-firande

En kväll i september kombinerade trapphus 6 en trapphusmiddag med att fira vår Sonja som passade på att fylla år.

Sonja grattades med blommor och hurrande. Maten hämtades från restaurang. Gemenskapen stod vi själva för.

Björn Sandberg

Foto: Björn Sandberg

Midsommarafton

Midsommarafton samlades de grannar som var hemma och som ville äta lite ihop.

Var och en tog med lite grann av godsaker. Så kallat knytis.

Många kom och gick under dagen. Solen värmde skönt. När det var som varmast vevades markisen ut som lite solskydd. Den behagade dock "skoja" med oss några gånger och åkte till synes in av sig självt. Några gånger misstänktes ett gästade barnbarn för sprattet. Men när de åkt hem och markisen fortsatte skoja blev vi lite förbryllade.

Mari-Anne Lövholm

Foto: Mari-Anne Lövholm

En kväll i juni

Foto: Mari-Anne Lövholm

En helt vanlig vardagkväll i juni var några grannar ute på en cykeltur. De åt lunch tillsammans på restaurang på öster. Väl hemkomna igen kom de på att ett bra sätt att avsluta dagen är nog att spela boule.

Boulebanan ute i parken har under våren fått en upprustning och ser nu fin ut. Bredvid finns nu även sedan ett par år bänk och bord. Perfekt för en liten publik till spelarna.

Denna kväll var spelarna Elisabeth, Stefan och Ragnar. Efter en liten stund anslöt Heino. Som i så många andra spel och tävlingar är mått och centimetrar viktiga. Hur ska man annars veta vem som vinner?

Det spelades, hejades och mättes för fullt. Sonja och Mari-Anne beskådade roat det hela.

Mari-Anne Lövholm

Två tidigare kollektivboende kom förbi

Söndagen den 10 augusti kom två f.d. grannar, Anna Malmros och Johan Kjellman, in på vår gård.

– Vi kom till Örebro idag och kom hit för att vi ville se och känna hur det är här nu. Vad vacker trädgården är.

Foto: Björn Sandberg

– Vi bodde här mellan åren 2009 och 2015 i Visthusgatan 8, först i en 2:a sen i en 3:a. Vi kände alla i trapphuset och hade gemensamma trapphusmiddagar. De var väldigt trevliga. Mitt bästa minne är dock pubkvällarna och spelkvällarna med brädspel när jag (Johan) tassade hem i strumplästen kl.02 på natten. Den sista aktiviteten och sista minnet härifrån var Vasaloppsfrukosten. Det värsta minnet var alla städdagarna som var obligatoriska. Kunde man inte delta fick man en restuppgift.

Men här kände vi oss aldrig ensamma, vi kände alla. Folk hälsade på varandra. Man visste vad alla hette. Nu bor vi i Stockholm och vet inte ens vilka grannar vi har i trapphuset.

Berättat för Elisabeth Eriksson

Surströmmingsfest

Alla i kollektivet var inbjudna att delta. 17 personer kom och dessa åt av hjärtans lust. Tiden efter måltiden spenderades åt gitarrspel och allmän sång.

Gemytligt! Vill du delta nästa gång, men gillar inte surströmming? Ta med någon annan typ av tilltugg istället för surströmming.

Elisabeth Eriksson

Foto: Ragnar Malmquist

Konstreportageresa till Kivik.

Vi var några personer härifrån kollektivet som tog tåget till Kivik. Ragnar hade upptäckt utställningen av Elisabeth Ohlssons livsverk, 250 utvalda svartvita foton och ville ha oss med för sällskap och samtal.

Vi hade turen att hitta ett trevligt boende i närheten, hyrde cyklar för att transportera oss omkring.

Just den dagen vi skulle dit, råkade det bli över 30 grader. Det var hett ute och inne i den stora utställningslokalen som vi gick omkring i fem timmar. Den tiden behövdes för att begrunda teman och budskap i fotonas innehåll. Vi samtalade kring några foton som vi gemensamt fastnat för, större delen av tiden gick vi i tystnad.

Elisabeth Ohlsson dog förra året i cancer därav utställningen. Vad handlar utställningen om? Det är ett samlingsverk av flera olika fotoprojekt som hon gjort under sitt liv. Hon var en otroligt skicklig fotograf. Hennes bilder /foton handlar om att se människan bortom normer, stereotyper och livsöden och utmanar våra uppfattningar kring dessa. Flera av hennes fotoprojekt har varit att synliggöra människor som sällan får plats i det offentliga rummet. Fotona är gjorda med både humor och värme för människan/människorna som avbildas och är provokativa. Varje foto är omsorgsfullt arrangerat för att få betraktaren att haja till och möta sin egen uppfattning/norm kring temat som innehållet berör.

Hon har gjort många olika fotoprojekt. Ett fotoprojekt visar ansiktsporträtt av synskadade människor. Fotona gjorde ett starkt intryck på mig. Ofta har synskadade människor glasögon, men inte här. Hur möter man blicken från en människa som inte har ögon eller vars ögon är felställda?

I ett annat fotoprojekt deltog människor med funktionsnedsättningar iklädda hovdräkter eller kungadräkter arrangerade som målningar av kungaporträtt. Det är inte så länge sen människor med funktionsnedsättningar gömdes undan. Normen för hur en människa ska se ut, kan vara väldigt småskuren.

I fotoprojektet Ecce Homo arrangerade hon transpersoner med inspiration av berömda medeltida religiösa målningar, bl.a. Nattvarden av Leonardo da Vinci.

Uttrycket Ecce Homo dvs Se människan, kommer från Bibeln när Pilatus visar upp Jesus efter att han har blivit gisslad. I den här kontexten står Ecce Homo för ett mycket vidare perspektiv - Se människan. Det här fotoprojektet var vigt åt temat, att alla är människor med rätt att leva och att det kristna budskapet är för alla, oavsett könstillhörighet.

I andra fotoprojekt gestaltar hon människor med olika könstillhörigheter och deras sökande efter sitt egna uttryck, sin identitet genom t ex. enskilda foton tagna vid en viss ålder och sen 20 år senare.

Med på utställningen var också foton som berörde båtflyktingar liksom situationen i Gazaremsan. Alla konstruerade från oväntade vinklar som berörde djupt i hjärteroten. Ett foto visade på dubbelheten i vårt mänskliga beteende. FN stadgan som säger att krigsflyktingar har rätt till fristad och som möts med vapen. Ett annat foto är taget på lekande småbarn som tittar ner i en massgrav.

Flera företagspersoners porträtt, liksom politikers, var också med i utställningen. Det foto som fick mig brista ut i skratt var på fd politikern Mona Sahlin med en stor Toblerone hängandes över sig.. Jag hoppas ni kommer ihåg hennes tabbel med kvitton. Vissa synder får man dras med.

Slutligen, hennes sista stora fotoprojekt handlade om ett annat tabu, vår rädsla för åldrande, skröplighet, smärta och död. Många foton skildrar de sista dagarna, timmarna i flera människors liv, liksom hennes egen, alla skildrade med ömsinthet och värdighet. Den tiden då vårt ego får lära sig att acceptera, släppa taget och försona sig med kroppens dödlighet.

Elisabeth Ohlsson ägnade sitt liv åt att gestalta människor. Hennes devis kan nog sammanfattas med : Se hela människan

Fotnot: Utställningen är fram till 2 november 2025
i Fabriken Bästekille, Kivik

Elisabeth Eriksson

Unga vuxna i kollektivhuset

Vad tänker den yngre generationen om framtiden, boende yrke etc.?

I kollektivet bor också många unga personer. Vad gör de just nu? Hur tänker de kring boende, yrkesval, jobb och framtid? undrade vi. Hillevi Denzon, Katarinas dotter blev tillfrågad om en intervju. Här kommer den.

"Jag läste ekonomi och juridik och blev klar i våras. I somras jobbade jag på Gustavsviks badanläggning. Det var kul att möta människor och slitigt för det var knappt någon tid till lunch. Det jag lärde var att tåla stress, presterade även bättre under stress. Nu jobbar jag på Ekobutiken i Marieberg både i kassa och bistro. Här märker jag att folk inte har någon överinseende med personal. Jag har lärt mig att stå, borsta av mig, inte ta åt mig personligen och gå vidare.

Vad det gäller framtiden, om jag skulle drömma så vill jag vara biljonär, bo i ett eget designat stort hus, ha pool, bilar och inte jobba. Om jag ska vara realist och börja plugga just nu, så kan jag tänka mig att utbilda mig till sjuksköterska eller gymnasielärare och gärna bo i eget hus. Vårt Kollektivboende är jättebra bra för alla som är ensamma eller äldre, för det finns alltid någon att prata och umgås med.

Framtiden i stort ser inte så bra ut med miljöförstöring, krig, oroligheter, skjutningar och svält."

Berättat för Elisabeth Eriksson

Volontärarbete inom ESC

Efter gymnasiet, vad ska man göra?

Nu är skolan slut och man ska bestämma sig för vad man ska göra härnäst. Plugga, jobba eller vad annars?

Det var mina tankar i våras, strax innan jag slutade gymnasiet. Men jag valde att testa en annan väg, ESC.

Jag åkte till Katalonien (Spanien) , där har jag nu volontär jobbat i snart fyra månader. Här har jag fått hjälpa till med att starta en odling, bygga ett hönshus och bygga ett växthus.

Jag skulle verkligen rekommendera, till andra som funderar på vad man ska göra efter gymnasiet, att volontärjobba via ESC.

ESC(European Solidarity Corps) är ett volontärprogram som riktas till unga mellan 18-31 år, det finansieras av EU. Det finns en massa olika typer av volontärarbete som exempelvis jobba på gårdar, med människor, djur eller hjälpa människor i nöd.

Det som är bra är att det är ett väldigt strukturerat program, man får lite fickpengar och man får chansen att se ett nytt land och kultur.

Via detta program får man även mat, boende och resan (fram och tillbaka) betald. Detta program kan man göra i upp till ett år, antingen på ett ställe eller på flera kortare perioder.

Så jag skulle verkligen rekommendera detta!

Om ni vill veta mer om ESC går det jättebra att kontakta mig!

Sven Ottonius
073-844 08 08

Foto: Sven Ottonius

Kreativa konst/hantverksträffar

Foto: Malin Green

Vi har börjat igen med våra träffar, nu på torsdagar kl.18.00. Vi tänker att det kan vara måla, rita, sticka, virka, läsa dikter/ böcker- helt enkelt ett tillfälle för vår kreativa ådra att verka.

Den första träffen var vi sex personer som stickade, virkade och lyssnade på dikter av Kristina Lugn. Nästa gång Tranströmmers dikter.

Vill du vara med, så kom. Vi sitter i Gillestugan.

Mari-Anne Lövholm
och Elisabeth Eriksson

Barn- och Ungdomsgruppen

Välkommen till barn- och ungdomsgruppens träffar

Lördag 18 oktober kl 14-16:
Skapa i svart/vitt

Lördag 13 december kl 14-16:
Pepparkaksbak

Och på jullovet blir det Bio i vintermörkret!

Hör gärna av er om ni har idéer om vad ni vill att vi ska hitta på!

Frida Nilsson i 18
och Ewa Ottonius i 16

Foto: Elisabeth Eriksson

Känner du otrygghet?

Upplever du störande situationer i kollektivhuset kontaktar du i första hand Öbos trygghetsjour, tel 019-10 10 00. Vid misstanke om användning eller försäljning av droger i våra lokaler ska detta i första hand anmälas direkt till Polisen, tel 019-114 114. Vid akut hotfull situation är det SOS alarm 112 som gäller.

Fel eller problem i lägenheten?

Droppar kranen eller har något i lägenhetens fasta inredning gått sönder? Kontakta i första hand husets egna vaktmästare:

Trapphus 4 och 6:
Fredrik Kjellnér 070-303 71 65

Trapphus 8 och 14:
Hans Nilsson, 073-807 67 24

Trapphus 13 och 16:
Dragomir Sucurovic: 0704-86 38 93

Trapphus 18: Thomas Nilsson:
070-490 44 83

Vildsvinets webbplats

Information om huset, boföreningen, arbetsbeskrivningar, kontaktuppgifter till föreningens medlemmar, våra gemensamma lokaler mera med mera hittar du på vår gemensamma webbplats *www.vildsvinet.com*

Saknar du inloggning?

För att komma in på webbsidan vildsvinet.com behöver du en personlig inloggning. (Gäller alla vuxna medlemmar i boföreningen Vildsvinet)

Skicka en epost med ditt förnamn, efternamn och trapphus till:
webbredaktionen@vildsvinet.com

Inom cirka en vecka kommer du att få en e-post med uppmaning att skapa en inloggning. Lösenordet du får kan du själv ändra.
OBS titta i Skräppostmappen om du inte hittar något meddelande.

Vill du uppdatera eller lägga till information på webben, kontakta
webbredaktionen@vildsvinet.com

Har du bytt telefonnummer, e-postadress eller trappuppgång?

Boföreningens egen telefonkatalog hittar du på hemsidan. För att dina grannar ska kunna komma i kontakt med dig är det viktigt att du håller dina uppgifter uppdaterade. Skicka nya eller ändrade uppgifter till
webbredaktionen@vildsvinet.com

Ska du flytta eller säga upp din p-plats?

Som boende i kollektivhuset hyr du din lägenhet av boföreningen Vildsvinet. Detsamma gäller även de flesta parkeringsplatserna på vår gård. Det innebär att du också måste säga upp din lägenhet/parkeringsplats till föreningen och INTE direkt till ÖBO. Detta är mycket viktigt för att vår internkö ska fungera.

För uppsägning av lägenhet eller frågor om internkö, kontakta Beata Borelius, 0735-118636, *b.borelius@hotmail.com*

För uppsägning eller frågor om våra parkeringsplatser, kontakta Anita Johnson, 019-129952, *nitajohnny40@gmail.com*

Kontakt boföreningens styrelse

Undrar du över något och vill kontakta styrelsen, mejla: *styrelsen@vildsvinet.com*

Nästa nummer av Kultingen

beräknas utkomma runt Lucia.
Redaktionen ger aldrig upp hoppet om medverkan från olika hörn av kollektivhuset.

Skicka in bilder och texter (helst som bifogade bilagor) till
kultingen.tidning@gmail.com